

THE LINGUISTIC FEATURES OF ORALITY IN MARIN SORESCU'S POEMS¹

Abstract: *This paper focuses on Marin Sorescu's narrative poems from the volumes *La Lilieci* and the linguistic features of orality, noticeable in these verses. The popular language, which is a special characteristic of the rural society, the regional and folk vocabulary are revealed in these lyrics, thus representing the poet's ability to transform common communication code in an act of creation, to restore the close link between literary language and the living language.*

Keywords: *linguistic features of orality, regional and folk words, expressivity, Oltenian vernacular.*

The concept of oral culture is not a specific phenomenon of Romanian culture, but is part of the world culture, the folkloric phenomenon being an essential support to theories regarding the culture history. Most of the general features of this concept are universal, and in order to evaluate them, we must take into account the cultural traditions of each country.

In our country, there is a tradition of over 150 years of research on folklore knowledge, i.e. all terms of oral culture: literature, music, history, games, architecture, because "an oral culture, if traditional, is often a huge mechanism able to ensure dedication and word immortality" (Pânzaru, 1989:13)

The Romanian folkloric language was appreciated because of its wealth, expressiveness, humour and charm.

Marin Sorescu discovers and uses these resources of peasant dialect, the Wallachia subdialect, spoken in the southern part of Romania, the people's living language, orality being one of the key features that characterizes the originality of the artistic individuality. The method through which the expressive function of language is being realized represents the specific style of the writer, a literary complex process, "an artistic method of processing spoken language arts, (...) one of the means by which the receiver (reader) is "forced", attracted, involved in recreating the fictional world of the artistic work". (Milaș, 1988: 65)

According to Ioan Pânzaru's theories, the concept of orality was developed for the Hebrew-Armenian tradition by the scientist Marcel Jousse, "who propagates orality as a form of high culture, because it is livelier and more human. [...] and he especially stressed the connection between orality, dialogism and gestualism in what he called cultural rhythmic-catechism". (Pânzaru, 1989: 197) This concept has raised many controversies, some representatives of literary stylistics, including Tudor Vianu, GI Tohăneanu, B. Cazacu, considering it as a feature of language research and individual style, while Ion Coteanu admits it to be a functional component of the artistic style.

Orality is an essential criterion for Marin Sorescu through which are valued expressive potentialities of the Romanian language; the poet preserves the treasures of language and through unusual combinations of words, his poetic discourse helps to enrich our vocabulary.

Orality marks all levels of language, designing the entire structure of the text, representing the poet's ability to transform the common communication code in an act of creation, to restore the close link between the literary language and the living language. Oral expression does not make use of extensive phrases (Coteanu, 1963: 61), which are difficult to control.

¹ Ioana Ciodaru, University of Pitești, Romania, ciodaruioana81@yahoo.com.

Phonetic and morphological phenomena have an important role in marking orality and the quality of orality may occur depending on how it is integrated in the overall structure of artistic creation as a stylistic dominant of it or, conversely, as a dominant feature.

The regional fund, especially the old one, represents the material which the poet uses, thus pulling out the linguistic importance of the Oltenian vernacular. A special place in Marin Sorescu's poetic creation is "*La Liliaci*", a major work where he proposed a new and modern form of poetry, written in a formula of synthesis between poetry, prose and dramatic staging.

Marin Sorescu revises the old words and regionalisms which suggest the time and environment where small plays in people's lives are revealed. Highly personal evocations of the Oltenia rural world, a world of fabrications and stories where figures and human destinies are reconstructed by linguistic resources are multiple evidence of the writer's endowment.

In terms of linguistic features of orality, these are:

- phonological forms,
- lexical forms of folkloric or regional character,
- prevalence coordination structures,
- presence of anacoluthic structures,
- diversity of graphic signs: question marks, exclamation marks.

Phonological forms

Marin Sorescu attaches great importance to the musical aspect of speech and rhythmicity. The expressiveness of orality at the phonemic level is set in value and repetition, alliterations and assonance, not just of words, but also of combinations of lexical units. According to some researchers, the key issue of style is not in the existence of oral formulations, but in their meaning and power of authenticity.

Repetitions are present at both semantic and syntactic level, pointing out repetitions of nouns, verbs, adverbs or interjections in order to emphasize and amplify the meanings of words, but also to tighten the expressivity of communication:

"*Vorbea, vorbea, cu niște vorbe / De nu le-nțelegeai, vorbea / Până se plictisea boala.*" ("De vivor", III); "*Se duc, sapă, sapă, sapă, – până ieșea apa – și din ei. / Și din jos.*" ("Pricopseala", I)

Another verbal repetition is to be found in the lyrics below:

"*Sclipeau fluturii pe ele, sclipea firul, sclipeau bobocii / Sclipeau nicusarii și galbenii mari în salbă, la gât.*" ("La Dólina lui Prăzaru", I) or a repetition of the adverbial adjective "bad" for the absolute superlative: "*O fomee trăia rău cu bărbatul/ Rău, rău.*"

The anaphora – which is defined as the references to preceding utterances - is noticeable in the poem "*Nebunul: Zicea că nu mai are fierbințeli în cap, da-l doare / Impresia satului aici-n ceafă. / Impresia era acum mai bună.*"

The enumerations, associated to repetitions, are presented as inventories that the author makes for certain objects, activities, games, birds, treatments, clothing, food, fauna, flora:

- enumeration of hora and place: "*Dacă te mai mărești, tragi la horă, iei hora-nainte și țopăi / Alunelul, ianca, Sârba, brăul, hora-ncet, hora tare, hora de la Plopi, / Creițele, Banu Mârâcine, Șuleandra, Rustenul, ori cum le mai zice, câte și mai câte*" ("La cornul caprii");
- enumeration of fish: "*Alții mai lungi: nisipariță, crăpceni, plătică...*" ("La tulburat");
- enumeration of different birds: "*Și care-n ce limbă: cuc, pupăză, / Pițigoii, cintează, pitulice...*" ("Chirip – chirip"); "*Multe vrăbii, cioara pucioasă, cuci, mierle, turturele, codobaturi...*" ("Cămașa fericitului din gura racului").

The expressivity of orality at the prosodic level.

The lyrics “*La Lilieci*” were classified as belonging to freestyle, pointing out that the poet emphasizes the message, the lexical material, and not its shape. Thus, we find the short form - specific verses with folkloric character; extensive verses which help the poet to create an entire story, or even an alternation of these structures: “*O dată am văzut-o pe Copăceanca, ruda noastră de la Boghea – / Satul vecin, / Ne era rudă, după tata cred, / Și-ntr-o duminică, spre prânz, se uită mama pe vale și zice: / Aoleu, aia n-o fi Copăceanca? Ba că ea e! Uitați-vă că e / Cât o prăjină.*” (“*Copăceanca*”)

Lexical forms of folkloric or regional character

Vocabulary is where orality is best expressed and easily recognizable, the effect of orality is produced mainly by the stylistic marks of lexical units: folkloric vocabulary, familiar vocabulary – words and expressions made by using irony, joking, regional vocabulary – phonetic and morphological traits that are easy to spot, folkloric phrases and regional expressions. The expressions and phrases are very expressive, standing out because of the originality and authenticity of folkloric speech: “*N-a știut cum să trăiască, dar a știut când să moară*” (“*Leancă luat din căluș*”, III); “*Năduf la inimă*” (“*Piscul cu bojii*”, I); “*Îl doare impresia satului*” (“*Nebunul*”, I); “*Nu moare omul de nimic*” (“*Tata*”, I); “*A stat toată viața cu fundul pe cămașă*” (“*Rânduiești*”, I); “*S-a pus în capul trebii*” (“*În capul trebii*”, II); “*Mai de noapte*” (“*Sfaturi de dimineață*”, II); “*A dat să lepede*” (“*Gheorghiiță lui Ceapă*”, III); “*Nu prea știa de-ale casei*” (“*Marchiza*”, V); “*Acum se luase cu aia*” (“*Securea*”, V); “*Nu prea aveau litere*” (“*A bătut clopotul*”, I).

The common language of the inhabitants from Bulzești represents the material used in order to create the poetic discourse; transformations are taking place especially at the lexical level, by associating words, polysemy, capacity and wealth of connotations and suggestion. Linguistic expressiveness comes from the dialect spoken in that part of Oltenia, which the poet is exploiting in these volumes, and the rich lexical inventory that helps the poet in communicating the important things or in presenting the ordinary happenings of life, the reflection of reality seen through the eyes of the writer.

There is an abundance of regionalisms and archaisms, but we have noticed that regionalisms prevail: “*peșchir, sovon, pieptar*” (names of different clothes); “*năplai*” (perspiration); “*sucală*” (tool necessary in a housekeeping); “*cloță*” (brood hen); “*zăpuc*” (stifling heat); “*moroi*” (ghost) or “*tron*” (coffin).

We present a few examples from the impressive inventory of regionalisms and archaisms:

- nouns: “*ațâfelnic, buduroi, cocârlă, dulumaci, gadină, găldan, haidea, govie, parțon, resteu, tamja, ciomag, strachină, cârpător, ulucă, ududoi, șușea, paporniță, bălbăiș, crilă, paporniță, boraci, zăbic, buduroi, cocârlă, ghizde, ogeac, țest, ududoi, curătoare, nășărâmbă*”.

- verbs commonly used in the Oltenian vernacular: “*a se bârâca, a se linciuri, a străfiga, a prițoni, a oborî, a străfiga, a se ciuci, a ciumpăvi, a cucăi, a glojdori, a urdina*”.

- folkloric expressions: “*a face zâmbri, a da de-azvârlitelea, fi-mi-ar ei ai babii, de-a-n boul, fir-ar a relelor, a se da în jujeu, de-a tuturiga, te-ai dat cu fiștireaua, să-mi dea cu nart*”.

- addressing formulas: “*fă, gagă, nea, mă, leliță, aba*”:

“*Ei, așa lele, gaică, muică și de toate...*” (“*Biet de lui*”); “*Mărie, neică, mânca-te-ar stelnițele...*” (“*Nea Florea*” I); “*Mă, unde vă uitați voi, zicea mama răzând...*” (“*Momâile*”, I); “*O-ho! Uite-o și pe lelița Floarea!*” (“*Leliță*”, I) “*Mă, nene, uite-așa, îmi lipsesc vreo zece perechi de puicuțe...*” (“*Ciudin*” I); “*Ei, măi oameni buni(...) dedei de-un necaz...*”

(“Necazul”, I); “Aba, fa cumnată,/ nu știi ce visai azi noapte?” (“Frățila”, I) “Hai, mă, Fănică, hai că fugi Ioana,/ Hai s-o întorcem” (“Lada de zestre”, II); “Țață Mărie, cată, fa, sub cloță/ Și trimite-l pe Nea Florea cu demâncare” (“Cucul”, II).

Euphemisms: Imprecations (curses, maledictions, injuries) of different shades are due to distress or dissatisfaction of characters:

“*Fir-ar a breazu, fir-ar a-nchilormănitul! / Lovi-o-ar izdatul de netoată...*”(“De vivor”); “*Dați, mă, băga-i-aș la ududoi, să mai stea și pe-acasă*”(“Rânduiești”); “*La ce mai veniți, fa?/ Mă goniră-napoi, să le iau țuca. / –Au, fir-le-ar burta a dracu! Păi, nu beură azi-dimineț, fire-ar ai deavu de copii*” (“Oamenii la plug”); “*Mânca-l-ar fript pe lumea ailaltă...*” (“Copăceanca”); “*Lovi-l-ar plezneala; / Găsi-l-ar ăl din baltă, / Găsi-l-aș țeapăn / Până deseară, lua-l-ar boala, / Umple-l-ar jipul!*” (“Ciocea”, III).

Forms of the simple perfect:

The sorescian poetic vocabulary drawn from regional background consists of phonetic and morphological forms, archaic, regional, including the simple perfect forms which are commonly used in the Oltenian vernacular, to denote recent actions that still have an impact on the present situation. By using this tense, the poet renders the perfect village atmosphere, the authenticity of events and the spontaneity of the speech:

“– *Mă, tu te uitași, mă, azi-dimineț / Cum luași pantalonii? / – Păi, cum îi luai, fă, cum îi luai?/ – Nu știi, că mă sculai de noapte. / – Nărodule, du-te colo-n vale și-ntoarce pantalonii, / Că se schimbă vremea, / Se mai pune vreun potop, ne-apucă-aci / Și tu nici nu poți să fugi așa cu turu-nainte*” (“Secerele de os”)

Moreover, in these poems, forms of specific simple present are to be found, as in the poem “Prânzul”: “– *Țață Nicolită, Marioara mea nu e pe-acolo? / – Ba e ./- Îi dedeși varză? / – Îi dedei...*”

Interjections:

“*Uliuliu! Păi să-i mai aduc un ciur, că-mi plăcu*” (“Fanfara”); *bea și da cu peșchirul în sus, chiuia: / Uiu-iu. Uiu-iu*. (“Dura și Boldescu”); “*Turi, turi!; Beee! / Aliga-aliga! Liga-liga-li!; mă, hă, ho, huo, păi, ptiu.; Ni! Marș de-ci! Ho, țin-te!; Arși, făcea ăla, arși, aleu!; Jap!-altă palmă.; Hăis! Hăis!; Ptiu, ptiu! Că mari s-au făcut!; Eu săream primul, ca mai mare și mai deștept, / Al doilea, Ionică, / Ultimul, zdup, mielul; Uliuliu, străfigai*”.

Marin Sorescu presents his own image on his native village, recreates a universe not only human, but also a linguistic one, the interjections and onomatopoeic function is used mainly for euphony, especially when they are repeated:

- different types of bird sounds: “*fâl, zburau vrăbii!; ...Și-un brabete, ce-o fi fost, / Chirip-chirip! După icoană. Chirip-chirip!*” (“Chirip-chirip”, II);

- sounds, movements: “*Comorile / Ele joacă noaptea pe dealuri / E întunerice și deodată vezi lic, lic, o pâlpăitură...*” (“Pricopseala”, I); “*Cercul a trecut așa valanțoace prin tot satul, / Stând noi așa, auzim iar: vuuuu-vuu! Uuu! Uuu!*” (“Cercul”, V); “*Au ascultat un ceas, două? / Toiegiți / - Hau-hau! Hhau-hau! Făceau lupii! / Haaaauuu! Haaaauuuu! / Hau-hau, hau-hau! / Copiii, Începuseră și ei să îngâne: Auuuu! Auuuuu!*” (“Ultimul concert”, IV).

The orality of Marin Sorescu’s style is not visible only at the lexical level, but also at the syntactic one. The ellipsis (asyndeton), is quite frequent in the popular speech, and is a stylistic scheme in which conjunctions are deliberately omitted from a series of related

clauses: “Când s-au mai dus ei, mai încoa, unchiașul murise” (“Vâlnicul de lână”, III); “Deschide, iapa acolo”. (“Dracul”, III).

The polysyndeton – a specific grammatical feature of coordination – is found in the manner of speech from “La Lilieci”: “Și când i-am văzut – o ceată, parcă veneau de la prășit. / Și femeile: O fi și-al meu, o fi și-al meu. / Și la urmă a venit comunicatul și i-a anunțat pe toți / C-au murit...” (“Pomelnic”); “Și-acolo legau doi cai / Și-i învăteau, până se-nvârtea frânghia după steajer, / și la urmă da-napoi. / Și iar învăteau, în partea ailaltă. / Și la urmă, veneau oamenii cu furcile, îl întorceau așa grâul / Și scuturau – și paietele de mai aveau spice, le dădeau afară. / Și treierau, ce mai rămânea – și-ncolo și-ncolo. / Și atunci dădeau toate paietele afară, cu furcile, cu lopețile”. (“Mama”)

Critics have complained that the poems from “La Lilieci” are too poetic to be prose, or too prosaic for poetry, but beyond these issues “La Lilieci” remains one of the most important Marin Sorescu’s books, a reference book, the village of Bulzești attaching in the memory of readers around the world.

Bibliography

- Albu, T., Istocescu, E., 2006, *Marin Sorescu. La Lilieci. Exegeză. Deschidere hermeneutică*, Craiova, Editura Scrisul Românesc,
- Alonso, A., 1982, *Materie și formă în poezie*, București, Editura Univers,
- Barbu, M., 2002, *6 cărți în căutarea lui Marin Sorescu*, Craiova, Editura Sitech,
- Bîrlea, O., 1979, *Poetică folclorică*, București, Editura Univers,
- Bratu, S., 1964, *Aspecte ale liricii actuale*, în *Literatură și contemporaneitate*, București, E.P.L.,
- Cazacu, B., 1966, *Limbă vorbită, limbă scrisă, stil oral*, SPS, București, EPL,
- Căpușan Vodă, M., 1993, *Marin Sorescu sau despre tânjirea spre cerc*, Craiova, Editura Scrisul Românesc,
- Coteanu, I., 1973, *Stilistica funcțională a limbii române*, București, Editura Academiei Române,
- Croce, B., *Poezia*, 1972, București, Editura Univers,
- Gânsca, C., 2002, *Opera lui Marin Sorescu*, Pitești, Editura Paralela 45,
- Manolescu, N., 1987, *La Lilieci – Amintiri din copilărie sau tablouri din Bulzești*, în *România Literară*, XX, nr.12,
- Micu, D., 2000, *Istoria literaturii române de la creația folclorică la postmodernism*, București, Editura Saeculum,
- Milaș, C., 1988, *Introducere în stilistica oralității*, București, Editura Științifică și Enciclopedică,
- Mîncu, M., 1993, *Textualism și autenticitate*, Constanța, Editura Pontica,
- Pânzaru, I., 1989, *Cercetare estetică a oralității*, București, Editura Univers,
- Plett, H., 1983, *Știința textului și analiza de text*, București, Editura Univers,
- Pop, I., 2010, prefață la Marin Sorescu, *La Lilieci (I-III)*, București, Editura Art,
- Stuparu, A., 2006, *Marin Sorescu – starea poetică a limbii române*, Craiova, Editura Aius,
- Tupan, M.-A., 1995, Craiova, *Marin Sorescu și deconstructivismul*, Editura Scrisul Românesc.

